

[Helge Adam Møller]

hele året. Det synes jeg også er en udmærket idé. Jeg kan konstatere, at da vi behandlede forslaget og stemte om det her i Danmark, blev artiklerne fra 54 til 58 vedtaget med 72 stemmer for og 3 imod. Og der var ikke én eneste Fremskridtspartistemme imod, heller ikke fru Pia Kjærsgaards, alle de artikler stemte man for. Det, man ligesom De Konservative var imod, var spørgsmålet om mere end én session og spørgsmålet om antallet af præsidiemedlemmer. Alt det andet har man faktisk siddet og stemt for i Nordisk Råd. Og så siger man nu, at det er noget pjat det hele. Hvor er konsekvensen?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil da gerne spørge hr. Helge Adam Møller, hvor han ved det fra, for som det måske også er hr. Helge Adam Møller bekendt, har den liberalistiske gruppe i Nordisk Råd indleveret en klage til præsidiets. Den gang stemmeafgivning, der blev leveret under Nordisk Råds session i København, var overhovedet ikke til at have med at gøre. Jeg synes ikke, hr. Helge Adam Møller skal hænge sig så meget i det.

Det, det drejer sig om – og det er også til hr. Sønderby – er, at når vi har et råd, så medvirker Fremskridtspartiet på lige fod med andre partier, som er repræsenteret i det råd. Når vi har et Folketing – en gang imellem kunne man også godt få lyst til at nedlægge Folketinget – så deltager vi alligevel i debatten og prøver at påvirke, hvor vi kan. Selvfølgelig gør vi også det inden for Nordisk Råds regi. Det er nøjagtig det samme, som hvis man klager til Danmarks Radio eller TV 2 over en udsendelse og så får den besked, at man jo bare kan slukke for kassen, hvis ikke man ønsker at se udsendelsen. Det er ikke en holdbar argumentation.

Så vil jeg gerne sige i forbindelse med Baltikum, at det er korrekt, at Fremskridtspartiet har den opfattelse – og den har vi stadig væk og vil også have den på den session, vi skal have i Mariehamn – at vi ønsker de tre baltiske lande optaget i Nordisk Råd; så ville Nordisk Råd virkelig have noget fornuftigt og anstændigt at tage sig til. Det ville være godt, hvis disse tre lande, som nu er ved at have demokrati som os andre, og som er ved at have helt andre styreformer, kunne medvirke i Nordisk Råds

arbejde. Så ville Nordisk Råd virkelig have en mission. Men kan de ikke det – og det er der ikke særlig stor tilslutning til fra nogen af de andre politiske partier – så kan vi lige så godt nedlægge det råd.

Og så fik vi sandheden fra hr. Sønderby. Aha, det er derfor, at man nu får nedfældet, at man skal have to årlige sessioner: Det er, fordi man ikke skal gennem hele maskineriet med at søge om ekstravestillinger til en ekstraordinær session. Jamen det er jo smart, det kan jeg godt se. Jeg kan altså bare ikke købe argumentet. Lad os tage debatten på et andet tidspunkt, hr. Sønderby. Jeg er temmelig sikker på, at inden for en relativ kort periode bliver det fast med to årlige sessioner i Nordisk Råd, selv om hr. Sønderby har sagt, at han var betænkelig og hr. Helge Adam Møller måske også er det.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg kan måske godt overraskes en lille smule over den lange debat, som udfolder sig her, for vi ved jo alle sammen, at en stor del af forberedelserne til dette lovforslag faktisk allerede har fundet sted i forbindelse med Nordisk Råds arbejde. Og det var måske rimeligere, at det var blandt dem, der sidder i Nordisk Råd, man tog diskussionerne, og ikke tog en meget detaljeret diskussion her.

Jeg kan på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi finder den mulighed, der her er lagt op til, for, at Nordisk Råd kan udvide sin aktivitet og tilpasse den til de ændringer, der jo ikke mindst sker i Europa, er fornuftig og i overensstemmelse med hele det billede, vi ser. Derfor kan jeg gøre det ganske kort: Vi kan tilslutte os lovforslaget.

Glønborg (KRF):

Det lovforslag, der ligger her, er en ganske naturlig konsekvens af det grundige arbejde, som er foretaget af alle de mennesker, som arbejder med Nordisk Råd, og hovedparten har naturligvis en indsigt i og en forståelse for nødvendigheden af de ændringer, der er foretaget. Det har været diskuteret grundigt, og vi har ikke været enige om alle formuleringerne, men vi er nået frem til noget, som er brugbart, og som Kristeligt Folkeparti også står bag.

Jeg mener, at vi i alle foretagender, hvor man behandler komplicerede spørgsmål, og hvor strukturen simpelt hen af naturnødvendi-